

[Hans Rasmussen.]

arbejderlønningserne, for derefter selv at søge udbyttet sat i vejret gennem udstedelse af friaktier. Det er der nu sat en stopper for, og de penge, virksomhederne indtjener, skal i den tid, overenskomsterne er forlænget, forblive i virksomhederne.

Nu er dette forslag til lov om udbyttebegrænsning kun en delvis løsning af et meget centralt problem. Jeg finder det udmærket, at en øget del af overskuddet efter lovforslaget kan forblive i virksomhederne og dermed medvirke til en udbygning af produktionsapparatet. Men jeg vil gerne stille det spørgsmål: hvad vil der ske, når loven udløber?

Inden for arbejderparten på arbejdsmarkedet har vi alvorligt arbejdet med tanken om medejendomsret for lønmodtagerne til den del af indtjeningen, der på virksomhederne sker ved hjælp af den indskudte kapital samt arbejdskraften.

Det er i denne forbindelse værd at pege på § 5 i forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster, hvorefter det påhviler arbejds- og socialministeren i folketingsåret 1963-64 for folketinget at fremsætte lovforslag om gennemførelse af en tillægspensionsordning. Der er her peget på noget ganske nyt, og det var meget nærliggende, om den fond, der finansielt set skal dække tillægspensionsordningen, også kunne modtage ekstra bidrag netop fra de virksomheder, der ved hjælp af arbejdskraften, gode afskrivningsbestemmelser og en stigende rationalisering har haft en særlig god indtjeningsevne.

Her vil jeg gerne henlede folketingets medlemmers opmærksomhed på den betænkning, der er afgivet af arbejdsmarkedets hovedorganisationer om tillægspension. I den betænkning går man nærmest ind for, at tillægspensionen skal baseres på forsikringsprincippet. Det vil sige en fondsdannelse, og i betænkningen gav man udtryk for, at det var udvalgets opfattelse, at fondens midler burde placeres i erhvervslivet. Derved kom midlerne til at bidrage til finansiering af produktionsapparatet, hvis udbygning såvel lønmodtagerne som virksomhederne må være stærkt interesseret i. Formentlig vil sådanne midler byde på en bedre forrentning og en større mulighed for værdifasthed end obligationer.

Arbejdsministerens forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster — og den samtidige løsning af efterløsspørgsmålet i lovforslagets § 5 — giver en væsentlig baggrund for arbejderparten til at tale om medejendomsret og dermed en reel medindfyldelse.

Det vil være rimeligt, at disse her i folketinget måske nye tanker nærmere bliver udformet, og i den tid, der er sat lås for udbyttestigninger og udstedelse af friaktier, får vi da også god lejlighed hertil.

Priser, avancer og lønninger er én side af lovkomplekset, vi i dag skal behandle. En anden og væsentlig side vender ud mod statsfinanserne, og denne side har jo allerede givet anledning til megen diskussion. Det er spørgsmålet om den skattenedsættelse, som de to oppositionspartier næsten har gjort til kernepunktet i den økonomiske situation — forstå det, hvem der kan!

I efteråret fremsatte finansministeren et forslag til udskrivningslov, hvorefter skatteskalaen nedsættes med den virkning, at den samlede udskrivning blev formindsket med 600-700 mill. kr. Nedsættelserne var størst for forsørgere med en skattepligtig indtægt på 20.000-30.000 kr. og for ikke-forsørgere med en skattepligtig indtægt på 25.000-30.000 kr.

Ingen vil være uvidende om, at vi inden for fagbevægelsen har været lidet begejstrede for denne skattenedsættelse. Vi har været af den opfattelse, at når den økonomiske situation — herunder udsigterne for valutastillingen, beskæftigelsen samt indkomst- og prisudviklingen — gjorde, at der måtte vises megen tilbageholdenhed på arbejdsmarkedet, var det urimeligt samtidig at gennemføre en så betydelig skattenedsættelse, som der her var tale om.

Skal der være sund fornuft i tingene — og det skal der selvfølgelig — må der være en sammenhæng mellem, hvordan der disponeres på de forskellige områder. Det kan ikke være sådan, at man for lavtlønnede lønmodtagere kun kan stille begrænsede lønforbedringer i udsigt og så samtidig give skattenedsættelser over en så bred front, som der var tale om efter det i efteråret fremsatte forslag til udskrivningslov.

Jeg er fuldt opmærksom på, at det fremsatte udskrivningslovforslag har sin baggrund i det politiske forlig i forbindelse med om-